

Böyle Yaşamaktan Yoruldum Anne

— zaza mahsun · 28 Aralık 2013

BÖYLE YAŞAMAKTAN YORULDUM ANNEne çocukluk gördümne gençlik gördümne insanlık gördümne dostluk kardeşlik gördümböyle yaşamaktan yoruldum annene doğan güneşi gördümne yıldızları gördüm

kime güvendimse sırtımdan vurdular
adam gibi adam akıllı seveni görmedim
böyle yaşamaktan yoruldum anne
anne beni niye doğurdun
yaşamadan yorgunluklara vuruldum

acımasızlıklar içerisinde mahkum edildim
kime yardım ettimse
ölmeden mezara gömdüler
böyle yaşamaktan yoruldum anne
şeref namus değeri olmayan
dostluk sesi değilde

şerefsizce namusuzca söylenen sözlerin
kurşunların sesi gelen
kahpe dünyaya toz toprak oldum
neden beni doğurdun anne nedeen
böyle yaşamaktan yoruldum anne
yalancı dünya gibi

insanlarıda dostluklarıda yalancı
adam gibi adamlık kalmadı
eski dostluklar eski insanlıklar kalmadı
kimi açık saçıkta sefasını sürer
kimi kendini güzel sanıp
hava atma meşhur olma peşinde

kimi orasını burasını göstererek
şöhret olma derdin
kimi şerefsizlere inanıp sözüne bakıp
dostunu aşkını sevgilisini satar
kimileri para meşhur içi herşeyini satar

böyle yaşamaktan yoruldum anne

ANNELERİMİZ CENNETTİR CENNET KAPISIDIR

ANNELERİMİZ ÖLMEZ VATAN BÖLÜNMEZ